

ת"פ 28718/12 - מאשינה, מדינת ישראל נגד נאים, מ. חליל בע"מ, מוחמד ח'ליל, מוחמד סנעללה, אימן מוריסאת

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 09-12-28718 מדינת ישראל נ' מ. חליל בע"מ ואח'

בפני כב' השופט וויליאם חמוד	מאשינה	מדינת ישראל	נגד	נאשימים
1. מ. חליל בע"מ				
2. מוחמד ח'ליל				
3. מוחמד ח'ליל				
4. מוחמד סנעללה				
5. אימן מוריסאת				

החלטה בעניינים של נאים 1,2,3

לנאשימים 1, 2 ו- 3 (להלן: "הנאשימים") יוחסו עבירות של איסור לכלי והשלכת פסולת, לפי חוק שמירת הניקיון, תשמ"ד - 1984, מטרד לציבור, לפי סעיף 215 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, וניהול עסק ללא רישיון, לפי חוק רישוי עסקים תשכ"ח- 1968.

בתום פרשות התביעה והגנה ניתנה הכרעת דין מיום 13.10.28 במסגרתה זוכו הנאים מהubenrot לפי חוק שמירת הניקיון וחוק העונשין והורשעו בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק, לפי חוק רישיון עסקים.

בפתח הדיון שנקבע לעונש, ביקש ב"כ הנאים לבטל את הרשות הנאים בעבירה הנ"ל ולזכותם ממנה בטענה כי הם ניהלו את העסק של שירותו הובלה של פסולת לפי רישיון כדין, כפי שהובהר לב"כ הנאים לאחר מתן הכרעת הדין. לטענתו הנאים החזיקו בזמןים הרלבנטיים רישיון מטעם משרד התחבורה, מכוח חוק שירותו הובלה תשנ"ז - 1997 והתקנות על פיו, ולפי רישיון זה הותר להם לבצע שירותו הובלה בכל רכב מסחריים שפרטיהם הופיעו באותו רישיון. לפי ב"כ הנאים משרד התחבורה הוא הגוף הציבורי המוסמך להוציא רישיון מוביל עבור חברות העוסקות בשירותי הובלה בשכר, ואין רשות אחרת המוסמכת להוציא רישיון כאמור. משניינן רישיון להובלה ע"י הנאים בכל רכב שלא מכוח חוק שירותו הובלה, יש לראות אותה כמו שביצעה את שירותו הובלה נשוא כתוב האישום לפי רישיון כדין. לטענתו, מאחר ומדובר בשירותים נידדים הניתנים בתחום רשות מקומות שונות, הרי שהגינוי כי לא תהיה לאחת הרשות הסמכות לתת רישיון עסק, אלא שהרישון ינתן ע"י משרד התחבורה כאמור.

המאשימה, בתגובהה בכתב, ביקשה לדוחות את הטענות. לגישה רישיון מוביל אינו חלופה לרישיון עסק לפי חוק רישיון עסקים, כאשר לפי חוק שירותו הוגבלה, אדם חייב ברישיון מוביל עבור הובלה בשכר או עצמתו ברכב מסחרי שמשקלו הכלול המותר 10,000 ק"ג או יותר, בעוד שלפי חוק רישיון עסקים נדרש עבור איסוף, הובלה, מין ומזהור אשפה ופסולת, כך שמדובר בשני הסדרי חקיקה שונים שהיסודות שבהם שונים. לטענתה, רישיון מוביל הוא תנאי לממן רישיון עסק להובלת פסולת, ולא מהויה חלופה לרישיון עסק.

לאחר עיון מצאתי כי דינה של בקשה הנואשים לדחיה.

המבחן הגדר, בסעיף 5 (א) לחוק רישיון עסקים את הרשות המוסמכת ליתן רישיון לניהול עסק הטען היתר, כר:

"רשות הרישיון לעסק טען רישיון היא -"

(1) בתחום רשות מקומית - ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך

(2) מחוץ לתמונה של רשות מקומית - מי שר הפנים הסמיכו לכך...".

מהאחר ונקבע כי העיסוק בו עסקו הנואשים, שענינו פינוי והובלה של פסולת, טען רישיון לפי חוק רישיון עסקים, הרי שאור הגורמים שבסעיף 5 לחוק הם המוסמכים ליתן רישיון עסק, ואין לכל גוף ציבורי אחר הסמכות להתר ניהול עסק כאמור, לפי רישיון מטעמו. ولكن, רישיון מאט משרד התחבורה המתיר שירות הובלה באמצעות רכבים מסחריים של הנואשים אינו רישיון עסק, שנדרש לניהול העסק, מכוח חוק רישיון עסקים.

טעון הסגור כי מאחר ומדובר בעסק נייד, שנוטן שירות הובלה בתחוםן של רשותות מקומיות שונות, אין אפשרות כי רשות מקומית מסוימת תיתן לנואשים רישיון עסק, שלא ניתן כל השירות בתחוםה של זו, וכן, הגיוני הוא כי משרד התחבורה, המפקח על כל הרכב באמצעות נתן שירות זה, הוא הגוף המוסכם לממן רישיון כאמור. אני דוחה טענה זו. ורק רישיון מסדיר סוגה זו הנוגעת לעסק שמטבעו הוא נייד, וקבע, בסעיף 5 (ב) כר:

"היה העסק טען רישיון עסק נייד, שעוסקים בו גם בתחום רשות

מקומית וגם מחוצה לה, תהא רשות הרישיון לגביו - ראש הרשות

הLocale שבחזונה נמצא מרכז העסק, או מי שהוא הסמיכו לכך".

על כן, סיווגו של עסק כעסק נייד לא פוטר את בעליו ומנהלו מהחובה כי זה ינהל לפי רישיון עסק, מכוח חוק רישיון עסקים. דומה המצד לעסק שענינו הסעת אנשים ממוקם למקום. העובדה כי מדובר בשירותי הסעה, הנתנים ברחבי הארץ ולא רק בתחום רשות מקומית מסוימת, אינה פוטרת מהחובה לקיומו של רישיון עסק, לפי חוק רישיון עסקים, כאשר הרשות המוסמכת היא בהתאם להוראת סעיף 5 (ב) לחוק.

עיוון בחוק שירות הובלה ובחוק רישיון עסקים מוביל למסקנה כי אין מדובר בהסדרי חקיקה חלופיים, וכי רישוון עסק, לפי חוק רישיון עסקים, אינו כופף לרישוון מוביל, לפי חוק שירות הובלה. רישוון מוביל ניתן בהתייחס לרכב מסוים, להתר מטען שירות הובלה באמצעותו, כאשר הדרישת לרישוון זה מוגבלת לרכב שהינו מסחרי, וזאת שמשקלנו 10,000 ק"ג ויתר. רישוון לפי חוק זה לא נדרש לרכב שאינו מסחרי ואינו במשקל הקבוע שם. בעודו, חוק רישיון עסקים לא מגביל את הדרישת לרישוון עסק לפניו פסולת והובלתה בסוג כל' הרכב ומשקלנו, כלל. כמו כן, הוראת סעיף 2 לחוק שירות הובלה קובע, בהגדירו "שירותי הובלה", כך:

"שירותי הובלה - הובלת מטען ברכב מסחרי, בין שההובלה נעשית כשירות לזרות ובין שהוא נעשית לצרכיו של המוביל".

גם הובלה לצרכיו של המוביל עצמו, ולא כמתן שירות לאחר, במסגרת עיסוקו של המוביל, טעונה רישוון מוביל, לפי חוק שירות הובלה, בעודו שהובלה זו, שהינה לצרכיו של המוביל ולא השירות לאחר, במסגרת עיסוקו בכך, אינה טעונה רישוון לפי חוק רישיון עסקים, משאינה עסק אלא שירות עצמי בלבד.

יצא כי קיימים מצבים בהם נדרש רישוון עסק, לפי חוק רישיון עסקים, ולא נדרש רישוון מוביל לפי חוק שירות הובלה, ומנגד, קיימים מצבים אחרים בהם נדרש רישוון מוביל, לפי חוק שירות הובלה, אך הדבר לא טוען רישוון עסק, שלא מדובר בעסק הטוען רישיון. אין מדובר בהסדרי חקיקה חופפים, אלא שככל אחד מהם נועד להבטיח תכילת אחרת, אף שבחלקם חופפת היא בשניהם, והוא בטיחות השימוש בכל' הרכב עת ביצוע הפינוי והובללה של החומרים והפסולת.

ושוב, רישוון מוביל הינו תנאי הכרחי למטען רישוון עסק, מכוח הוראת סעיף 8 לחוק רישיון עסקים, המורה כי:

"עסק טוען רישיון שנקבעה לו חובת רישיון בחייבך אחר, רשאית רשות הרישוי שלא לתת לו את הרישוון או ההיתר הזמני לפי חוק זה, כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק الآخر...".

מכאן, קיימים מצבים בהם עסק טוען רישיון לחוק רישיון עסקים והן לפי חיקוק אחר, כך, שאין די במתן רישוון עסק, לפי חוק רישיון עסקים, אלא שנדרש רישוון של רשות אחרת, הצד רישוון העסק, על מנת שניתן להפעילו. מקרה מסווג זה הינו עניינם של הנאים, אשר ניהלו עסק של פינוי והובללה של פסולת. עסק זה טוען רישיון לפי חוק רישיון עסקים, אך גם טוען רישיון לפי חוק שירות הובלה, אין במטען רישוון מוביל, לפי החוק האחרון, כדי לפטור אותו מהחובה להציג ברישוון עסק, לפי חוק רישיון עסקים. על מנת לנוהל עסק של פינוי והובללה של פסולת יש צורך ברישוון עסק, בהיות הדבר "עיסוק", כהגדרתו בדיון, הצד הצורך ברישוון מוביל, להתר הובלה כאמור באמצעות הרכבים המסחריים שברשות הנאים. רישוון מוביל נועד להבטיח כי ההובללה ברכבים המסחריים היא בטיחותית ולא מסכנת את הציבור, ומשכך, רישוון מוביל מתייחס לכל' הרכב מסוימים ואיןו רישוון כלל. בשל כך, רישוון עסק אינו, כלל, מוגבל

בתוקפה, לעומת רישיון מוביל, שהינו מוגבל לשנה (**סעיף 5 לחוק**), זאת, על מנת לאפשר פיקוח הדוק על השימוש ברכבים המשחררים, בהם מבוצעת אותה הובלה.

סוף דבר

הכרעת הדין בעניינם של הנאים תעמוד על כנה.

אני קובע דין לטיעון לעונש ליום 30/3/14 שעה 12:00.

המציאות תזמן את הצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר ב תשע"ד, 06 מרץ 2014, בהעדך
הצדדים.